

Dziennik Urzędowy C 263

Unii Europejskiej

Wydanie polskie

Informacje i zawiadomienia

Tom 59

20 lipca 2016

Spis treści

II Komunikaty

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2016/C 263/01	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8080 – Maxburg II/VREP/Norafin) ⁽¹⁾	1
2016/C 263/02	Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji (Sprawa M.8094 – BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium/Sofindev IV/DHAM/Novy International) ⁽¹⁾	1

IV Informacje

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH UNII EUROPEJSKIEJ

Komisja Europejska

2016/C 263/03	Kursy walutowe euro	2
---------------	---------------------------	---

Komisja Administracyjna ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego

2016/C 263/04	Decyzja nr H8 z dnia 17 grudnia 2015 r. (aktualizacja z niewielkimi doprecyzowaniami technicznymi z dnia 9 marca 2016 r.) w sprawie sposobu funkcjonowania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego	3
---------------	--	---

PL

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

V Ogłoszenia

INNE AKTY

Komisja Europejska

2016/C 263/05	Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych	7
---------------	---	---

II

(Komunikaty)

KOMUNIKATY INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8080 – Maxburg II/VREP/Norafin)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2016/C 263/01)

W dniu 11 lipca 2016 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku niemieckim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32016M8080. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

Brak sprzeciwu wobec zgłoszonej koncentracji**(Sprawa M.8094 – BNP Paribas Fortis Private Equity Belgium/Sofindev IV/DHAM/Novy International)****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

(2016/C 263/02)

W dniu 14 lipca 2016 r. Komisja podjęła decyzję o niewyrażaniu sprzeciwu wobec powyższej zgłoszonej koncentracji i uznaniu jej za zgodną z rynkiem wewnętrznym. Decyzja ta została oparta na art. 6 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 139/2004 ⁽¹⁾. Pełny tekst decyzji dostępny jest wyłącznie w języku angielskim i zostanie podany do wiadomości publicznej po uprzednim usunięciu ewentualnych informacji stanowiących tajemnicę handlową. Tekst zostanie udostępniony:

- w dziale dotyczącym połączeń przedsiębiorstw na stronie internetowej Komisji poświęconej konkurencji (<http://ec.europa.eu/competition/mergers/cases/>). Powyższa strona została wyposażona w różne funkcje pomagające odnaleźć konkretną decyzję w sprawie połączenia, w tym indeksy wyszukiwania według nazwy przedsiębiorstwa, numeru sprawy, daty i sektora,
- w formie elektronicznej na stronie internetowej EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu/homepage.html?locale=pl>) jako dokument nr 32016M8094. Strona EUR-Lex zapewnia internetowy dostęp do europejskiego prawa.

⁽¹⁾ Dz.U. L 24 z 29.1.2004, s. 1.

IV

(Informacje)

INFORMACJE INSTYTUCJI, ORGANÓW I JEDNOSTEK ORGANIZACYJNYCH
UNII EUROPEJSKIEJ

KOMISJA EUROPEJSKA

Kursy walutowe euro ⁽¹⁾

19 lipca 2016 r.

(2016/C 263/03)

1 euro =

Waluta			Kurs wymiany		
Waluta			Kurs wymiany		
USD	Dolar amerykański	1,1035	CAD	Dolar kanadyjski	1,4364
JPY	Jen	117,20	HKD	Dolar Hongkongu	8,5585
DKK	Korona duńska	7,4389	NZD	Dolar nowozelandzki	1,5684
GBP	Funt szterling	0,83950	SGD	Dolar singapurski	1,4921
SEK	Korona szwedzka	9,4922	KRW	Won	1 257,60
CHF	Frank szwajcarski	1,0877	ZAR	Rand	15,8098
ISK	Korona islandzka		CNY	Yuan renminbi	7,3875
NOK	Korona norweska	9,3489	HRK	Kuna chorwacka	7,4905
BGN	Lew	1,9558	IDR	Rupia indonezyjska	14 443,16
CZK	Korona czeska	27,014	MYR	Ringgit malezyjski	4,4205
HUF	Forint węgierski	314,73	PHP	Peso filipińskie	51,735
PLN	Złoty polski	4,3729	RUB	Rubel rosyjski	69,5272
RON	Lej rumuński	4,4772	THB	Bat tajlandzki	38,615
TRY	Lir turecki	3,2878	BRL	Real	3,6078
AUD	Dolar australijski	1,4727	MXN	Peso meksykańskie	20,3706
			INR	Rupia indyjska	74,0824

⁽¹⁾ Źródło: referencyjny kurs wymiany walut opublikowany przez EBC.

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO

DECYZJA NR H8

z dnia 17 grudnia 2015 r. (aktualizacja z niewielkimi doprecyzowaniami technicznymi z dnia 9 marca 2016 r.)

w sprawie sposobu funkcjonowania i składu Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych przy Komisji Administracyjnej ds. Koordynacji Systemów Zabezpieczenia Społecznego

(2016/C 263/04)

KOMISJA ADMINISTRACYJNA DS. KOORDYNACJI SYSTEMÓW ZABEZPIECZENIA SPOŁECZNEGO,

uwzględniając art. 72 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 883/2004 z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego ⁽¹⁾, na mocy którego Komisja Administracyjna wspiera i rozwija współpracę między państwami członkowskimi przez unowocześnianie procedur wymiany informacji, w szczególności poprzez dostosowanie przepływu informacji między instytucjami dla celów wymiany elektronicznej, uwzględniając rozwój przetwarzania danych w każdym z państw członkowskich, oraz przyjmuje wspólne zasady strukturalne dotyczące służb przetwarzających dane, w szczególności dotyczące bezpieczeństwa i stosowania norm, oraz określa przepisy dotyczące funkcjonowania wspólnych części tych służb,

uwzględniając art. 73 rozporządzenia (WE) nr 883/2004, na mocy którego Komisja Administracyjna ustanawia oraz określa metody działania i skład Komisji Technicznej ds. Przetwarzania Danych, przedstawiającej sprawozdania i uzasadnioną opinię przed wydaniem decyzji przez Komisję Administracyjną na mocy art. 72 lit. d),

STANOWI, CO NASTĘPUJE:

Artykuł 1

1. Komisja Administracyjna powołuje Komisję Techniczną ds. Przetwarzania Danych, jak przewidziano w art. 73 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 883/2004. Nazywana jest ona „Komisją Techniczną”.
2. Komisja Techniczna pełni funkcje określone w art. 73 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 883/2004.
3. Uprawnienia Komisji Technicznej w zakresie jej szczegółowych zadań ustanawia Komisja Administracyjna, która może zmieniać te zadania w miarę potrzeb.

Artykuł 2

1. Komisja Techniczna składa się z dwóch członków z każdego państwa członkowskiego, z których jeden otrzymuje nominację na stałego członka, a drugi wyznaczany jest na jego zastępcę.
2. Przedstawiciel rządu danego państwa członkowskiego w Komisji Administracyjnej przekazuje sekretariatowi Komisji Administracyjnej listę osób nominowanych przez każde państwo członkowskie.
3. Jeżeli wymaga tego charakter omawianych spraw, członkom Komisji Technicznej może podczas jej posiedzeń towarzyszyć co najmniej jeden ekspert dodatkowy.
4. Każda delegacja może co do zasady składać się z maksymalnie czterech osób.
5. W pracach Komisji Technicznej w charakterze doradczym bierze udział przedstawiciel Komisji Europejskiej w Komisji Administracyjnej lub osoba przez niego wyznaczona.
6. We wszystkich posiedzeniach Komisji Technicznej lub jej grup roboczych *ad hoc* może uczestniczyć przedstawiciel Komisji Europejskiej, jego zastępca lub inna osoba wyznaczona przez sekretariat Komisji Administracyjnej. W posiedzeniach tych mogą również uczestniczyć przedstawiciele innych służb Komisji Europejskiej, jeżeli uzasadnia to kwestia, która będzie rozstrzygana podczas posiedzenia.
7. Członek sekretariatu Komisji Administracyjnej uczestniczy we wszystkich posiedzeniach Komisji Technicznej lub jej grup roboczych *ad hoc*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 166 z 30.4.2004, s. 1.

Artykuł 3

1. Stanowisko przewodniczącego Komisji Technicznej obejmowane jest co pół roku przez kolejnego stałego członka Komisji lub innego wyznaczonego urzędnika z państwa, którego przedstawiciel sprawuje stanowisko przewodniczącego Komisji Administracyjnej w tym samym okresie.
2. Jeżeli urzędujący przewodniczący nie może uczestniczyć w posiedzeniu Komisji Technicznej, jego zastępca sprawuje funkcję przewodniczącego.
3. Przewodniczący Komisji Technicznej może udzielać sekretariatowi wszelkich instrukcji dotyczących planowanych posiedzeń oraz wykonywania zadań wchodzących w zakres zadań Komisji Technicznej.

Artykuł 4

Sekretariat w porozumieniu z przewodniczącym Komisji Technicznej zwołuje Komisję Techniczną listownie, rozsyłając zaproszenie do członków i przedstawiciela Komisji Europejskiej co najmniej 10 dni roboczych przed posiedzeniem.

Artykuł 5

Komisja Techniczna przyjmuje sprawozdania i uzasadnione opinie, jeżeli to konieczne, na podstawie dokumentacji technicznej i badań. Komisja Techniczna może występować do administracji narodowych o udzielenie wszelkich informacji potrzebnych jej do należytego wypełniania zadań.

Artykuł 6

1. Komisja Techniczna może ustanawiać grupy robocze *ad hoc*, składające się z ograniczonej liczby osób, w celu rozważenia konkretnych zagadnień i przedstawienie Komisji Technicznej wniosków.

Komisja Techniczna opisuje w pisemnym upoważnieniu zadania, które mają zostać podjęte przez omawiane grupy robocze, oraz harmonogram wykonania tych zadań.

2. Grupom roboczym *ad hoc* przewodniczy osoba wyznaczona przez przewodniczącego Komisji Technicznej w porozumieniu z przedstawicielem Komisji Europejskiej lub, jeżeli to niemożliwe, ekspert reprezentujący państwo, którego przedstawiciel w Komisji Administracyjnej sprawuje stanowisko przewodniczącego tej komisji.
3. Przewodniczący grupy roboczej *ad hoc* wzywany jest na posiedzenie Komisji Technicznej, w trakcie którego omawiane jest sprawozdanie danej grupy roboczej *ad hoc*.

Artykuł 7

Posiedzenia Komisji Technicznej przygotowuje i organizuje wyznaczony członek sekretariatu Komisji Administracyjnej.

Artykuł 8

1. Sprawozdania oraz uzasadnione opinie zatwierdzane są zwykłą większością głosów wszystkich członków Komisji Technicznej, przy czym każde państwo członkowskie ma jeden głos, który oddaje stały członek lub, w przypadku jego nieobecności, zastępca. Sprawozdania lub uzasadnione opinie Komisji Technicznej muszą zawierać informację o tym, czy zostały przyjęte jednomyślnie czy zwykłą większością głosów. Muszą one, w przypadku istnienia mniejszości, zawierać wnioski lub zastrzeżenia zgłoszone przez mniejszość.
2. W czasie gdy funkcję przewodniczącego sprawuje stały członek Komisji Technicznej, zamiast niego głosuje jego zastępca.
3. Każdy obecny członek, który podczas głosowania wstrzymuje się od głosu, zostanie poproszony przez przewodniczącego o podanie powodów wstrzymania się od głosu.
4. Jeżeli większość obecnych członków wstrzymuje się od głosu, wniosek poddany pod głosowanie zostaje uznany za nierozpatrzony.
5. Komisja Techniczna może zdecydować o przyjęciu sprawozdań i uzasadnionych opinii w drodze procedury pisemnej, jeżeli taka procedura została uzgodniona przed posiedzeniem Komisji Technicznej.

W tym celu przewodniczący przekazuje członkom Komisji Technicznej tekst, który ma zostać przyjęty. W terminie co najmniej 10 dni roboczych członkowie mają możliwość złożenia oświadczenia o odrzuceniu proponowanego tekstu lub wstrzymaniu się od głosowania. Brak odpowiedzi w określonym terminie jest uznawany za głos za przyjęciem.

Przewodniczący może także zdecydować o rozpoczęciu procedury pisemnej, jeżeli wcześniej nie osiągnięto porozumienia na posiedzeniu Komisji Technicznej. W takim przypadku wyłącznie zgoda na piśmie w sprawie proponowanego tekstu jest uznawana za głos za przyjęciem; należy przy tym przewidzieć termin wynoszący co najmniej 15 dni roboczych.

Po upływie przyjętego terminu przewodniczący informuje członków o wyniku głosowania. Jeżeli decyzja uzyskała wymaganą liczbę głosów za przyjęciem, uważana jest za przyjętą w ostatnim dniu terminu, w którym członkowie mieli udzielić odpowiedzi.

6. Jeżeli w trakcie procedury pisemnej jeden z członków Komisji Technicznej zaproponuje poprawki do tekstu, przewodniczący:

a) rozpoczyna ponownie procedurę pisemną, informując członków o zgłoszonej poprawce zgodnie z procedurą określoną w ust. 5; albo

b) odwołuje procedurę pisemną w celu omówienia kwestii na następnym posiedzeniu,

zależnie od tego, którą procedurę przewodniczący uzna za właściwą w konkretnym przypadku.

7. Jeżeli przed upływem terminu składania odpowiedzi jeden z członków Komisji Technicznej złoży wniosek o rozpatrzenie proponowanego tekstu na posiedzeniu Komisji Technicznej, procedura pisemna zostaje odwołana.

Kwestia zostaje wówczas rozpatrzona na następnym posiedzeniu Komisji Technicznej.

Artykuł 9

1. Tymczasowy porządek dzienny każdego posiedzenia Komisji Technicznej sporządzany jest przez sekretariat w konsultacji z przewodniczącym Komisji Technicznej.

Zanim dany punkt zostanie wprowadzony do porządku dziennego, sekretariat może, jeżeli uzna to za konieczne, zwrócić się do zainteresowanych delegacji z prośbą o pisemną opinię w tej sprawie.

Tymczasowy porządek dzienny składa się, zasadniczo, z punktów, w odniesieniu do których został złożony wniosek przez członków lub przez przedstawiciela Komisji Europejskiej.

2. Tymczasowy porządek obrad jest wysyłany nie później niż 15 dni roboczych przed rozpoczęciem posiedzenia do członków Komisji Technicznej oraz do osób wymienionych w art. 2 ust. 6 powyżej. Zmieniona wersja tego porządku może zostać wysłana na 5 dni roboczych przed posiedzeniem.

Dokumentacja związana z punktami porządku dziennego wymagającymi decyzji lub opinii na danym posiedzeniu powinna co do zasady zostać udostępniona najpóźniej 10 dni roboczych przed posiedzeniem. Nie dotyczy to dokumentów zawierających informacje ogólne, które nie wymagają zatwierdzenia, wyjątkowych okoliczności i innych spraw, które mogą zostać uzgodnione przez Komisję Techniczną zgodnie z art. 14 poniżej.

3. Na początku każdego posiedzenia Komisja Techniczna zatwierdza jego porządek dzienny.

Dodatkowe punkty niezawarte w tymczasowym porządku dziennym mogą zostać do niego wprowadzone jednomyślną decyzją Komisji Technicznej podjętą w drodze głosowania.

Artykuł 10

1. Sekretariat Komisji Administracyjnej sporządza protokoły z posiedzeń Komisji Technicznej. Protokoły te są zatwierdzane przez Komisję Techniczną.

2. Wersję protokołu w języku angielskim przesyła się delegacjom do wglądu najpóźniej na 1 miesiąc przed kolejnym posiedzeniem Komisji Technicznej.

Pozostałe wersje językowe protokołu udostępnia się bezzwłocznie po włączeniu do wersji w języku angielskim wszystkich uzgodnionych zmian.

3. Członkowie, którzy nie otrzymali protokołu we własnym języku, mogą wstrzymać się z ostatecznym zatwierdzeniem do czasu otrzymania protokołu w tym języku.

Artykuł 11

1. Komisja Techniczna przedkłada Komisji Administracyjnej na piśmie sprawozdanie ze swojej działalności i osiągnięć po każdym posiedzeniu.

2. Przewodniczący Komisji Technicznej zdej sprawozdanie z działalności Komisji Technicznej na posiedzeniach Komisji Administracyjnej, jeśli wymaga tego przewodniczący Komisji Administracyjnej.

Artykuł 12

Wszelkie proponowane działania Komisji Technicznej wiążące się z wydatkami, które ponieść ma Komisja Europejska, podlegają zatwierdzeniu przedstawiciela tej instytucji.

Artykuł 13

Sprawozdania, uzasadnione opinie, porządek dzienny oraz wszelkie inne dokumenty poświadczające działalność Komisji Technicznej sporządza się w języku angielskim.

Artykuł 14

O ile jest to niezbędne, Komisja Techniczna może postanowić jednomyślnie o dokładniejszym opisanu i uszczegółowieniu obowiązującego obecnie regulaminu wewnętrznego.

Artykuł 15

Niniejsza decyzja jest publikowana w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*. Niniejszą decyzję stosuje się od dnia jej publikacji.

Artykuł 16

Niniejsza decyzja zastępuje decyzję nr H2 z dnia 12 czerwca 2009 r.

Przewodniczący Komisji Administracyjnej

Claude EWEN

V

(Ogłoszenia)

INNE AKTY

KOMISJA EUROPEJSKA

Publikacja wniosku zgodnie z art. 50 ust. 2 lit. a) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 w sprawie systemów jakości produktów rolnych i środków spożywczych

(2016/C 263/05)

Niniejsza publikacja uprawnia do zgłoszenia sprzeciwu zgodnie z art. 51 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1151/2012 ⁽¹⁾.

JEDNOLITY DOKUMENT

„BURRATA DI ANDRIA”**Nr UE: IT-PGI-0005-01393 – 27.10.2015****ChNP () ChOG (X)****1. Nazwa**

„Burrata di Andria”

2. Państwo członkowskie lub państwo trzecie

Włochy

3. Opis produktu rolnego lub środka spożywczego**3.1. Typ produktu**

Klasa 1.3. Sery

3.2. Opis produktu, do którego odnosi się nazwa podana w pkt 1

Ser objęty ChOG „Burrata di Andria” jest serem produkowanym z mleka krowiego, uzyskiwanym przez połączenie śmietany i sera z masy parzonej. Osłonka składa się wyłącznie z masy parzonej i zawiera mieszaninę śmietany i rozwłóknionej masy parzonej.

Właściwości morfologiczne, fizykochemiczne, mikrobiologiczne i organoleptyczne

Masa: masa sera objętego ChOG „Burrata di Andria” wynosi 100–1 000 g.

Wygląd: ser objęty ChOG „Burrata di Andria” ma mlecznobiały kolor; grubość jego osłonki wynosi co najmniej 2 mm.

Konsystencja części wewnętrznej: masa rozwłókniona, gąbczasta, zanurzona w śmietanie.

Kształt: ser ma kształt zaokrąglonego woreczka z charakterystycznym zamknięciem na wierzchu.

Straciatella (pokrojone włókna masy mozzarelli): część wewnętrzną uzyskuje się z masy mozzarelli krojonej („*straciatella*”) wyłącznie ręcznie i zanurzonej w śmietanie.

Wilgotność: 60–70 %.

— Śmietana odpływa przy krojeniu,

— część wewnętrzna zawiera rozwłóknione kawałki różnej wielkości,

— w zapachu występują przyjemne nuty mleka świeżego lub gotowanego, masła i śmietany.

⁽¹⁾ Dz.U. L 343 z 14.12.2012, s. 1.

- 3.3. Pasza (wyłącznie w odniesieniu do produktów pochodzenia zwierzęcego) oraz surowce (wyłącznie w odniesieniu do produktów przetworzonych)

Mleko krowie. Śmietanę wchodzącą w skład „Burrata di Andria” uzyskuje się przez odwirowywanie mleka lub serwatki ze świeżego mleka, po którym następuje pasteryzacja w temperaturze 72 °C przez 15 sekund. Można również stosować świeżą śmietanę pasteryzowaną lub pakowaną śmietanę UHT lub ich mieszanę zgodnie z wymogami mikrobiologicznymi określonymi w obowiązujących przepisach.

- 3.4. Poszczególne etapy produkcji, które muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym

Wszystkie czynności, od przetwarzania surowców do otrzymania produktu końcowego, muszą odbywać się na wyznaczonym obszarze geograficznym.

- 3.5. Szczegółowe zasady dotyczące krojenia, tarcia, pakowania itd. produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

Ser „Burrata di Andria” musi być pakowany w produkującym go gospodarstwie znajdującym się na obszarze geograficznym określonym w pkt 4, ponieważ jest to produkt świeży, który może z łatwością stać się niezdatny do spożycia.

Ser „Burrata di Andria” może być pakowany:

- w torebki z tworzywa plastycznego do zastosowań spożywczych, tj. zawinięty w papier plastyczny i związany na wierzchu przy pomocy pędów rafii do zastosowań spożywczych,
- zawinięty w plastyczne liście w kolorze zielonym,
- na tackach, w słoikach lub opakowaniach szklanych lub zanurzony w płynie konserwującym.

Produkt należy przechowywać w temperaturze 4–6 °C. Masa każdego zapakowanego kawałka wynosi 100–1 000 g.

- 3.6. Szczegółowe zasady dotyczące etykietowania produktu, do którego odnosi się zarejestrowana nazwa

Chronione oznaczenie geograficzne „Burrata di Andria” należy umieścić na etykiecie czytelną i nieusuwalną czcionką, która wyraźnie odróżnia się od każdego innego napisu występującego na etykiecie; bezpośrednio po nim należy umieścić napis „Indicazione Geografica Protetta” (chronione oznaczenie geograficzne) lub akronim „I.G.P.” (ChOG).

Zabronione jest dodawanie jakichkolwiek określeń, które nie zostały wyraźnie przewidziane. Zezwala się na stosowanie oznaczeń odnoszących się do nazw lub nazwisk, nazw przedsiębiorstw, prywatnych znaków towarowych lub reklamowych, pod warunkiem że nie mają one charakteru zachwalającego i nie wprowadzają konsumenta w błąd.

Logo chronionego oznaczenia geograficznego „Burrata di Andria” stanowi graficzną całość obejmującą wymienione poniżej symbole i słowa:

Logo „Burrata di Andria I.G.P.” musi znajdować się na etykietach, opakowaniach i szeroko rozumianych przedstawieniach graficznych wszystkich pakowanych produktów, przy czym odnośny obwód (obliczany w stosunku do powierzchni prostokąta odpowiadającego łącznej wysokości i długości znaku towarowego) nie może wynosić mniej niż 10 % i więcej niż 25 % łącznej powierzchni przedstawienia graficznego.

Na opakowaniach należy umieścić europejski symbol ChOG.

4. Zwięzłe określenie obszaru geograficznego

Obszar geograficzny produkcji i pakowania sera objętego ChOG „Burrata di Andria” odpowiada całemu obszarowi regionu Apulii.

5. Związek z obszarem geograficznym

Ser „Burrata di Andria” jest typowym serem z Apulii, który różni się od pozostałych serów szczególną techniką przetwarzania i właściwościami organoleptycznymi. Czynniki te sprawiają, że jest on jednym z najbardziej cenionych i najbardziej typowych produktów serowarskich z Apulii i Mezzogiorno.

Z ustnych przekazów wynika, że recepturę sera „Burrata di Andria” opracował w starym gospodarstwie Lorenzo Bianchino w pierwszych dziesięcioleciach poprzedniego wieku. Mówi się, że z uwagi na obfite opady śniegu nie mógł dostarczyć mleka do miasta i był zmuszony je przetworzyć, w szczególności wykorzystać śmietanę zbierającą się w naturalny sposób na powierzchni zgodnie z metodą produkcji „*mantèche*” (osłonek z dojrzałej masy parzonej, w których przechowuje się masło); podjął zatem próbę wyprodukowania produktu świeżego na tej samej zasadzie. Dodatkowo należy tu wspomnieć o typowym skojarzeniu z kulturą chłopską, w której zwyczajowo unika się marnotrawstwa i ponownie wykorzystuje się odpady z produkcji. Bianchino postanowił mieszać pozostałości z obróbki masy parzonej ze śmietaną i zawinąć wszystko w osłonkę zrobioną również z masy parzonej.

Ser „Burrata di Andria” ma kształt formowanego ręcznie woreczka z masy parzonej, w którym umieszcza się włókna („*sfilacci*”) tej samej masy parzonej i śmietanę. Połączenie śmietany i włókien masy parzonej nazywa się „*stracciatella*”. Termin „*stracciatella*” wywodzi się od sposobu, w jaki przygotowuje się zawartość. Masę parzoną rozwałkują ręcznie w celu stworzenia małych, nieregularnych, prostokątnych kawałków („*lucini*”).

Jedno z pierwszych odniesień do produktu pojawiło się w 1931 r. w przewodniku Touring Club, dzięki czemu ser „Burrata di Andria” natychmiast odniósł duży sukces nie tylko we Włoszech, lecz także za granicą; jednym z jego najwierniejszych zwolenników został nawet szach Iranu. Prosty i kremowy smak tego typowego dla Apulii produktu pozwala zadowolić wszystkich tych, którzy, ceniąc kuchnię śródziemnomorską, szukają produktów prostych, autentycznych i w niewielkim stopniu przetworzonych.

Ser „Burrata di Andria” występuje bardzo powszechnie w menu wielu restauracji na świecie, a o wysokiej jakości tego produktu wspomina się, uściślając, że pochodzi on z miejscowości Andria. Ser „Burrata di Andria” nie tylko zapewnił zachowanie związku między tradycją produkcji i obszarem, lecz także uzyskał jeszcze większą renomę, biorąc szczególnie pod uwagę ograniczony okres przydatności produktu do spożycia (*shelf-life*), który ogranicza wprowadzanie go do obrotu. Z uwagi na to, że jest to produkt przeznaczony do spożycia w stanie świeżym, wydawałoby się, że „*burrata*” jest lekceważony przez główne podmioty handlowe i odsuwany na rynek niszowy. Mimo to produkt cieszy się stałym popytem najwyraźniej związanym ze znakomitą renomą, którą zdobył wśród konsumentów.

Serowi temu poświęcono liczne artykuły, które pojawiły się w prasie krajowej, a także międzynarodowej. W ramach badania z dnia 26 sierpnia 1977 r. dziennik *Corriere della Sera* określa ser „Burrata di Andria” jako produkt serowarski wysokiej jakości z Apulii i całego Mezzogiorno (Włochy).

W artykule opublikowanym w dniu 16 grudnia 1999 r. w dzienniku *La Repubblica* ser „Burrata di Andria” wymienia się wyraźnie wśród produktów wymagających ochrony.

Allan Bay w artykule opublikowanym na stronie internetowej www.vivimilano.it/atavola określa go również jako fantastyczny i unikalny ser.

W artykule z dnia 30 lipca 1999 r. dziennik *Il Sole 24 ore* zalicza ser „Burrata di Andria” do produktów wysokiej jakości z Apulii.

W artykule z dziennika *La Stampa*, zatytułowanym „La Mondanità” i podpisanym przez Vannę Pescatori ten szlachetny ser wymieniono w menu uroczystej kolacji zorganizowanej przez Ferrari, prestiżowego producenta samochodów z Maranello.

Davide Paolini opublikował artykuł zatytułowany „Giacimenti gustosi da salvaguardare” w niedzielnym dodatku (*Tempo Liberato*) do dziennika *IL SOLE 24 ORE*, w którym porównuje ser „Burrata di Andria” z innymi produktami wysokiej jakości w naszej kulturze kulinarnej, takimi jak „Mozzarella di Bufala Campana”, „Coppa Piacentina”, „Caciocavallo Silano” itp., które należy chronić i zachować.

W dniu 18 sierpnia 1990 r. w dodatku do dziennika *IL SOLE 24 ORE* poświęconym rolnictwu Nicola Dante Basile, w artykule zatytułowanym „Formaggi, il pecorino guida l'export” opisuje ser „Burrata di Andria” jako „wymagający”, z pewnością w celu podkreślenia uwagi i prawie uwielbienia, które należą się serowi takiej jakości.

W 2000 r., po stworzeniu pod egidą ministerstwa polityki rolnej (dekretem 350/99) rejestru produktów tradycyjnych, region Apulii bezzwłocznie wpisał ser „Burrata di Andria” do pierwszego wykazu.

Określono go również jako „klejnot z mleka” w rubryce zatytułowanej „Weekendy »Slow Food« – zapachy Apulii za czasów Fryderyka II” sporządzonej przez Alberto Pejrano dnia 9 października 2000 r. Na stronie internetowej www.stayinitaly.com, w sekcji poświęconej regionowi Apulii, ser „Burrata di Andria” wymienia się wśród innych serów jako typowy produkt z Apulii. Na stronie internetowej www.agipzone.com niektórzy określają ser „Burrata di Andria” jako bardzo wyrafinowaną potrawę.

Pomimo bardzo krótkiego okresu przydatności do spożycia ser „Burrata di Andria” jest bardzo ceniony za granicą, nawet w odległych krajach, jak Stany Zjednoczone, do których kilka zrzeszonych gospodarstw wysyła produkt co tydzień. Produkt znajduje się również w karcie słynnej sieci restauracji „Il Fornaio”, w której proponuje się regularnie menu tematyczne promujące specjalności i produkty wysokiej jakości.

Odesłanie do publikacji specyfikacji

(art. 6 ust. 1 akapit drugi niniejszego rozporządzenia)

Skonsolidowany tekst specyfikacji produkcji znajduje się na stronie internetowej: <http://www.politicheagricole.it/flex/cm/pages/ServeBLOB.php/L/IT/IDPagina/3335>

lub

bezpośrednio na stronie głównej Ministero delle politiche agricole alimentari e forestali (włoskiego ministerstwa polityki rolnej, żywnościowej i leśnej) (www.politicheagricole.it po wybraniu „Qualità e sicurezza” (z prawej strony na górze ekranu), a następnie „Disciplinari di Produzione all’esame dell’UE”.

ISSN 1977-1002 (wydanie elektroniczne)
ISSN 1725-5228 (wydanie papierowe)

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL